

برنامه‌های کودک تلویزیون نیاز به بازنگری دارند

الله رضایی، مجری و برنامه‌ساز قدیمی تلویزیون؛ تلویزیون برای اینکه بتواند کارهای بهتری در حوزه کودک ارائه بدهد به‌منظر می‌آید سیاست‌گذاری‌ها و اهدافش را در این زمینه باید بازنگری کند. همچنین تلویزیون می‌تواند از افراد کاربلد و تهیه‌کنندگان قدیمی که خانه‌نشین شده‌اند و بی‌کار مانده‌اند، استفاده کند.، **ت**سنیم

کوتاه‌تر از گزارش

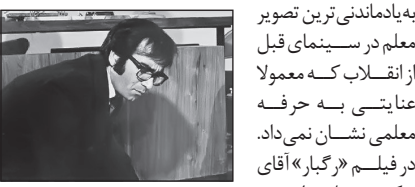
تصویر معلم در سینمای ایران

از پرویز فنی‌زاده تا رضا عطاران

صدا، نور، تخته سیاه!

سینمای ایران چه تصویری از معلمان نشان داده است؟ برای پاسخ به این سؤال با گزینه‌های پر تعدادی مواجه نمی‌شویم. ظاهراً معلمی شغل چندان جذابی برای سینماگران ایرانی نبوده است. در دهه ۵۰ مهم‌ترین شمایل معلم، پرویز فنی‌زاده در «گبار» بود و در اواخر این دهه فرامرز قریبیان در «جنگ اطهر» نقش معلم انقلابی را ایفا کرد. شاید بتوان گفت تنها در دهه ۶۰ تعداد قابل توجهی کاراکتر معلم به فیلم‌های ایرانی راه پیدا کردند؛ از خسرو شکیبایی در فیلم «رابطه» تا همارو ستاد فیلم «پرنده کوچک خوشبختی» و علی نصیریان در «جاده‌های سرد» و مجید مجیدی در فیلم «شنا در زمستان». چند نمونه از پرداختن سینمای دهه ۶۰ به شخصیت‌های معلمند. از دهه ۷۰ تا تعداد فیلم‌هایی که معلم‌ها در آنان نقش محوری ایفا می‌کردند کاسته شد. آنچه پیش‌رو داریم مروری است بر ۴معلم به‌یادمانندی سینمای ایران در طول دهه‌ها.

دهه ۵۰: پرویز فنی‌زاده در فیلم «گبار»

به‌یادماندی ترین تصویر

معلم در سینمای قبل

از انقلاب که معمولا

عنایتی به حرفه

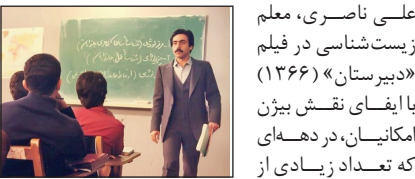
معلمی نشان نمی‌داد.

در فیلم «گبار» آقای

حکمتی معلمی است

که به محله‌ای در جنوب شهر آمده است. مدرسه مهم‌ترین و محوری‌ترین لوکیشن فیلم «گبار» است و فیلمساز تصویری دقیق و برجزنیات از فضای آموزشی مدارس در ابتدای دهه ۵۰ ارائه می‌دهد. اداره کردن کلاسی شلوغ با پسرچه‌هایی شیطان مهم‌ترین مشکل آقای حکمتی در نیمه اول فیلم است. فیلم با علاقه‌مندی آقای حکمتی به عاطفه، خواهر یکی از دانش‌آموزان، وارد فضای عاطفی می‌شود و در نهایت هم با انتقال از مدرسه و ترک محله به پایان می‌رسد. معمولاً به انبوه تمثیل‌ها و استعاره‌ها در فیلم «گبار» اشاره می‌شود و آنچه کمتر به آن توجه شد، تصویر ملموس معلمی است که نمی‌خواهد تن به آنچه هست بدهد. آقای حکمتی یکی از ملموس‌ترین غریبه‌هایی است که پوستنده و کارگردان «گبار» در طول دوران فعالیت هنری‌اش آفریده است.

دهه ۶۰:بیزن امکانیان در «دبیرستان»

علی ناصری، معلم

زیست‌شناسی در فیلم

«دبیرستان» (۱۳۶۶)

با ایفای نقش بیزن

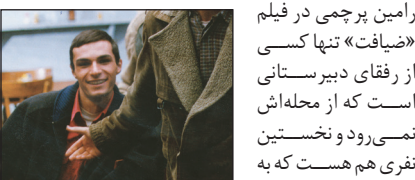
امکانیان، در هسه‌ای

که تعداد زیادی از

شخصیت‌های سینمای

ایران معلم بودند، به چند دلیل شاخص و به‌یادمانندی است؛ معلمی که خود سابقهٔ اعتیاد داشته و مثل بیشتر معلم‌های سینمای ایران در دهه ۶۰ آزارمانگراست و می‌کوشد شاگردانش را دام اعتیاد بیرون بکشد. فیلم به‌عنوان مولودرامی تلخ، یکی از موفق‌ترین آثار سینمای ایران در دهه ۶۰ است که سال ۶۶ سینما و هوای زیادی را در شهرستان‌ها جذب سینما کرد. شخصیت سمپاتی‌ک معلم و نحوه پر خورده و تعاملش با شاگردان و چهره بیزن امکانیان به‌عنوان یکی از بازیگران مهم دهه ۶۰، تصویری از «دبیرستان» برای سینما و هوای دهه ۶۰ ساخت که دوست‌داشتنی و تأثیرگذار بود.

دهه ۷۰:رامین پرچمی در «ضیافت»

رامین پرچمی در فیلم

«ضیافت» تنها کسی

از رفقای دبیرستانی

است که از محله‌اش

نمی‌رود و نخستین

نفری هم هست که به

کافه ماطاووس می‌آید

تا به عهده‌ی که سال‌ها پیش با رفقا بسته است وفادار باشد. بین شخصیت‌های فیلم «ضیافت»، رامین پرچمی معلم است؛ معلمی که سطح زندگی‌اش از همه رفقا پایین‌تر است و ازدواج نکرده و راز علاقه‌اش به منیر خواهر عبد(پارسا پیروزفر) را هم مکتوم نگاه داشته است. در فیلمی که فرصت کافی برای پرداختن به همه حضاران در کافه ماطاووس ندارد و از نیمه دوم بیشتر بر علی یزدانی (فرهزیز عرب‌نیا) و رامین (بهزاد خداویسی) متمرکز است، شخصیت رامین پر چمی به‌عنوان معلمی شریف بیشتر در یادها می‌ماند؛ معلمی که پاسداز رفاقت است و گذشته را فراموش نکرده است.

دهه ۹۰:رضا عطاران در «ورود آقایان ممنوع»

تصویری طنزآمیز از

معلم در فیلمی کمدی

که پرفروش و پرمشاهرا

از کار درآمد. رضا عطاران

در «ورود آقایان ممنوع»

در یادها در معلم در

سینمای ایران به نمایش

گذشت که مسبوq به سباقه نبود. ورود رضا عطاران در نقش آقا معلم مجرد و بی‌دست‌وپا، و شیطنت دختران دانش‌آموز، و تچرد خانم مدیر جدی و بداخلاقی که تا به حال خواستگاری نداشته، باعث ایجاد اتفاقات بسیار خنده‌داری می‌شود. دختران دانش‌آموز دست به یکی کرده و با کمک پدر یکی از دانش‌آموزان، اردویی را تدارک می‌بینند تا این دو مجرد میانسال را روبه‌روی یکدیگر قرار دهند. رضا عطاران در «ورود آقایان ممنوع» یکی از بامزه‌ترین شخصیت‌های معلم سینمای ایران را ساخته است.

گزارش

فهیمه پناه‌آذر

روزنامه‌نگار

چند سالی است که تولید سریال در پلتفرم‌ها بیشتر شده؛ سریال‌هایی که مخاطب زیادی پیدا کرده‌اند و توانسته‌اند به لحاظ سساختار و داستان نسبت به سریال‌های تلویزیونی پیشرو باشند. اما افزایش چندپیر ابری تولید باعث شده که هزینه‌کرد تولید در هر قسمت افزایش پیدا کند و این هزینه گاهی به‌خاطر عدم برگشت باعث در دسر سرما می‌گذاران و پلتفرم‌ها می‌شود.

شکایت از «نون‌خ» ربطی به آقاخان ندارد

مهدی فرجی، تهیه‌کننده «نون‌خ» درباره شکایت حسین صفامنش (خواننده): موضوع ربطی به آقای آقاخان ندارد و به من به‌عنوان تهیه‌کننده مربوط می‌شود. ما در بخش کولبرها از موسیقی آقای صفامنش استفاده کردیم. البته نافی موضوع مالکیت معنوی نیستم، ولی تصور نبود شکایت کند.

نمایش ارسپال انمی تهران

هزینه به دلار، درآمد به ریال

از هزینه‌های کلان سریال‌سازی در شبکه نمایش خانگی تا انحصار بازار ۴پلتفرم

هزینه‌های چندصدمیلیاردی

افزایش هزینه در ۲سال اخیر آنقدر زیادشده که گاهی یکسریال ۱۵قسمتی بیش از ۱۰۰میلیارد هزینه دارد؛ نمونه عینی ان «سووشون» نرگس آبیاری است که چندی پیش مدیر پلتفرم دربار‌اش عنوان کرد که هر قسمت سریال «سووشون» ۸میلیارد تومان هزینه روی دست سرمایه‌گذار می‌گذارد؛ درحالی‌که اگر تا دهه ۹۰ به عقب برگردیم، می‌بینیم که آن زمان سریال «عاشقانه» منوچهر هادی که هزینه‌های تولیدش به بیرون درز کرد، در ۱۶قسمت تنها ۷میلیارد تومان برای دستمزد بازیگران هزینه‌ساز شد. درست است که تورم و افزایش قیمت‌ها باعث شده که هزینه سریال‌سازی بیشتر شود، اما باید دید پلتفرم‌ها در بازگشت سرمایه و حتی بخشی از آن موفق هستند یا خیر؟
بال‌حین خیلی از تهیه‌کنندگان معتقدند که هزینه‌های ۱۰۰ تا ۳۰۰میلیاردی برای سریال‌ها رقم زیادی نیست.

وقتی رقابتی وجود ندارد

خلعبرتری همچنین می‌گوید که پلتفرم‌ها در بخش تولید سریال و آثار نمایشی دچار هندهسه بازاری انحصاری شده‌اند و حالت انحصاری پیدا کرده‌اند. با توجه به صحبت‌های این مدیر به‌نظر می‌رسد دیگر میان پلتفرم‌ها رقابتی وجود ندارد. به‌مشتربانی که ناچارند از میان تعداد از عوامل برهم‌زننده بازار به‌شمار می‌رود؛ زیرا می‌تواند با التهاب بازار از در سطوح مختلف، حقوق طرفین تولید و مصرف را ضایع کند؛ و توسعه کسب‌وکار ساترا، در گفت‌وگویی با همشهری عنوان کرد که بیش از ۴۰درصد سهم بازار در اختیار چند پلتفرم است و یک‌تازگی آنها پدیده «قدرت مسلط‌ها» را در عرصه رسانه‌های نمایشی به‌دنبال دارد.

بازنگری درآمذزایی پلتفرم‌ها

مکت

با توجه به نوع درآمدزایی پلتفرم‌ها و حواشی ایجادشده، چندی پیش پیمان جبلی، رئیس رسانه ملی، در جلسه هیات دولت عنوان کرده که سازمان تنظیم مقررات صوت و

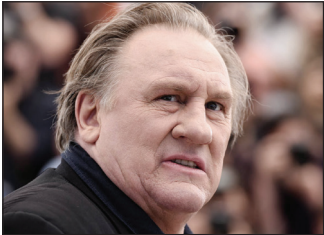
تصویر فراگیر علاوه بر وظیفه نظارت بر محتوای تولیدات نمایش خانگی، وظیفه تنظیم‌گری و نظارت بر فرایندهای اقتصادی این حوزه را هم بر عهده دارد. به‌طور کلی تنظیم‌گری در این

حوزه شامل اقتصاد و وضعیت مالی پروژه‌های تولیدی هم می‌شود.

وی همچنین تأکید کرده که صدواسوسیمیا از طریق ساترا موظف به نظارت بر محتوای صوت

ت مثل تجاوز؛ نقش اول‌های منفور

بازداشت ژرار دوپاردیو به اتهام تجاوز بار دیگر پرونده‌های جنسی در سینما را به جریان انداخت

دیگر علیه او افشای‌گری کردند و در نهایت به شهرت

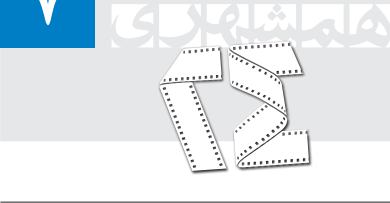
دوپاردیو ضربه خورد. در دسامبر گذشته نیز هلن

داراس، هنرپیشه فرانسوی، شکایتی را به پلیس ارائه کرد و مدعی شد که دوپاردیو در سال ۲۰۰۷ هنگام فیلمبرداری فیلم «دیسکو» به او تجاوز کرده است. فعالان فمینیست به‌شدت خواهان پیگیری این اتهامات بدون دخالت شهرت و قدرت دوپاردیو در روند افشای حقیقت هستند. از سوی دیگر، گروهی از هنرمندان از جمله کارلا برونو و

نام‌های بزرگ، ترس‌های بزرگ

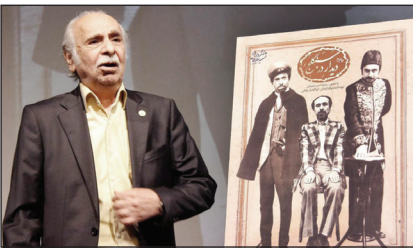
نام‌هایی مثل کوین اسپیسلی، داستین هافمن، سیلوستر استالون، استیون سیگال، ازا میلو، تئوچ هورنر تا جانانان میجرز، کیسی افلک، جیمز فرانکو، بیل کازبی و لوئیز سی.کی. از مشهورترین افرادی‌اند که نام‌شان در سیاهه رسوایی‌های جنسی‌سال‌های اخیر ثبت شده است. #منهم #metoo) شاید جلوی متجاوزان را بگیرد اما کسی که می‌خواهد از حدش عدول کند می‌داند دیگر مثل گذشته در امنیت به سر نمی‌برد و باید پهای‌کاری را که می‌کند با آن‌دست‌دادن کار و حرفه و خویشاوندان و اطرافیانش بدهد. زندگی یک متجاوز حالا دیگر بسیار شبیه فیلمی ترسناک است.

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳ – شماره ۹۰۵۸

رخداد

«دیدار در سنگلج» رونمایی شد

مراسم پاسداشت سعید امیرسلیمانی، بازیگر پیشکسوت تئاتر، تلویزیون و سینما و رونمایی از مستند «دیدار در سنگلج» به همت شبکه مستند در فرهنگسرای ارسباران برگزار شد. این مستند به کارگردانی و تهیه‌کنندگی ابوالفضل توکلی تولید شده است و با حضور جمعی از هنردوستان و علاقه‌مندان در فرهنگسرای ارسباران از این مستند رونمایی شد. در این نشست ایرج راد با نقل‌خاطرهای از هم‌بازی شدن با امیرسلیمانی گفت: نخستین باری که روی صحنه رفتم و از نزدیک با ایشان آشنا شدم به سال‌های ۱۳۵۴ یا ۱۳۵۵ برمی‌گردد که اجرا و نمایشی بود به نام «حادثه درویشی» نوشته آرتور میلر که در سالن انجمن ایران و آمریکا روی صحنه رفت. به‌خاطر دارم با سعید امیرسلیمانی حتی در زمان جنگ در طبقه سوم اداره تئاتر لباس تمرین پوشیده بودیم و ایشان به‌خاطر عشق و علاقه‌ای که به تئاتر داشتند هر روز در آنجا حاضر بودند و تمرین می‌کردند. در این مراسم سپند امیرسلیمانی، گوهر خیراندیش، مسعود فروتن، رضا بنفشه‌خواه و احمد درویشعلی‌پور، از این هنرمند پیشکسوت تقدیر و تشکر کردند.

سریال

نتفلیکس «اسکوبی دو» رامی‌سازد

منابع خبری گفته‌اند که

ممکن است نتفلیکس

به‌زودی سریال لایواکشن

جدید «اسکوبی دو» را

تولید و پخش کند. به

گزارش صبا، گفته می‌شود

نتفلیکس با تعهد اینکه

فیلمنامه پروژه درام

یک‌ساعته «اسکوبی دو»

راه به یک‌سریال تبدیل کند،

قرارداد ساخت سریال لایواکشن آن را به‌زودی خواهد بست. هم‌اکنون جزئیاتی از چگونگی تولید سریال اعلام نشده و فقط مشخص است که این سریال براساس کارتون هانا باربرا ساخته خواهد شد. شرکت برادران وارنر لایواکشن «اسکوبی دو» را تولید خواهد کرد. این شرکت اخیراً با سفارش نتفلیکس روی پروژه تولید سریال «کارآگاهان پسر مرده» کار می‌کند. پروژه‌ای که شرکت برادران وارنر با سفارش نتفلیکس خواهد ساخت. نخستین لایواکشن «اسکوبی دو» نخواهد بود؛ معروف‌ترین لایواکشن «اسکوبی دو» با بازی صداپیشگی فردی پرینز جونیور، سارا میشل گلار، متیو لیلارد، لیندا لاردلینی و نیل فینینگ در سال ۲۰۰۲ تکران شد و بیش از ۲۵۰ میلیون دلار در سراسر جهان فروش داشت. فیلم «اسکوبی دو: هیولاهای آزادشده» نیز با بازی بازیگران همان لایواکشن در سال ۲۰۰۴ پخش شد و بیش از ۱۸۰ میلیون دلار فروخت. فیلم تلویزیونی لایواکشن «اسکوبی دوار از آغاز می‌شود» و دنباله آن هم در سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ پخش شدند.

جشنواره

تجلیل از مایک لی

شارلوت رمپلینگ از دوپاردیو در برابر این اتهامات

دفاع کردند. در میان مدافعان دوپاردیو نام امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه هم که چندی پیش

دوپاردیو را بازیگر بزرگی خوانده بود که مایه افتخار فرانسه است، دیده می‌شود.

۲ پرونده قضایی

هر وقت حرف تجاوز و تعرض و سوءاستفاده جنسی به میان می‌آید، نام‌های رومن پولانسکی، کارگردان لهستانی و وودی آلن، کارگردان و بازیگر آمریکایی، مطرح می‌شود. پولانسکی سال‌ها پیش با دختری نوجوان و زیر سن قانونی در خانه جک نیکلسون، رابطه برقرار کرد و بعد از آن برای فرار از مجازات عیش از آمریکا ریخت و سال‌هاست که از این کشور دور است. فعالان فمینیست به‌شدت خواهان پیگیری این اتهامات بدون دخالت شهرت و قدرت دوپاردیو در روند افشای حقیقت هستند. از سوی وودی آلن هم بسیار طولانی است.

معافرو، بازیگر «چچه زرمی» و شریک زندگی آلن، در دهه ۱۹۹۰ او را به ارتباط با فرزندخوانده‌شان متهم کرد. به‌درستی مشخص نیست که این اتهام چقدر صحت داشت یا چقدر ناروا بود؛ اما چیزی که مشخص است این است که آلن با دخترخوانده‌اش ازدواج کرد و در تمام این سال‌ها که همیشه حرف اتهامات او به رسانه‌ها کشیده شده، با تمام قدرتش زیر بار پذیرش آنها نرفته است.